

Til stk. 3 og 4. Det er fundet overvejende betænkeligt at hjemle adgang til *fængsling*, medmindre retten finder, „at overtrædelsen er af en sådan beskaffenhed, at der foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt“. Denne formulering betyder, at vilkårsovertrædelsen skal være så alvorlig, at der foreligger en reel mulighed for straffuldbyrdelse eller anden anbringelse (genanbringelse) i anstalt.

Med hensyn til de 2 fængslingsgrunde bemærkes:

Pkt. 1 svarer ganske til § 780, stk. 1, nr. 2, a.

Pkt. 2, der i nogen grad modsvarer § 780, stk. 1, nr. 2, b, tager sigte på vilkårsovertrædelser, der er så alvorlige, at det er påkrævet at hindre dem gennem fængsling, f. eks. efter omstændighederne overtrædelse af vilkår om ophold i en institution eller vilkårsovertrædelser, der indebærer en groft uordentlig livsførelse.

Til nr. 50.

I tilfælde, hvor en person, der er prøveløsladt, betinget benådet eller prøveudskrevet fra hospital eller anstalt i medfør af straffelovens § 70, gør sig skyldig i en vilkårsovertrædelse, herunder eventuelt strafbart forhold, der vil medføre indsættelse (genindsættelse) i fængsel eller anden anstalt, er det af behandlingsmæssige grunde vigtigt, at han snarest muligt anbringes i anstalten. Med henblik herpå foreslås optaget en bestemmelse i § 1005, hvorefter retten, når den pågældende fængsles på grund af vilkårsovertrædelsen, kan træffe bestemmelse om, at han under fængslingen skal anbringes i den anstalt, hvori han kan forventes genindsat. En sådan bestemmelse bør naturligvis kun træffes, for så vidt den er forenelig med hensynet til undersøgelsen vedrørende overtrædelsen.

Det er en praktisk nødvendighed, at den fængslede under opholdet i anstalten kan behandles efter samme regler som de øvrige anstaltsanbragte, jfr. herved bestemmelsens sidste pkt., der betegner en fravigelse fra reglen i § 784 om behandling af varetægtsfanger. Denne fravigelse må forekomme ubetænkelig, når overførelsen til anstalten — som efter forslaget — er betinget af, at den pågældende i retten har erkendt sig skyldig i vilkårsovertrædelsen.

Bestemmelsen må forventes at få størst praktisk betydning med hensyn til personer, der er prøveløsladt fra ungdomsfængsel eller arbejds- eller prøvedskrevet fra psykopatforvaring.

Til nr. 51.

§ 1006, stk. 3, må anses for overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 54.

De gældende regler i § 1018 b om erstatning for uforskyldt anholdelse, fængsling og strafudståelse har en uklar udformning, og det foreslås derfor, at bestemmelsen omredigeres. Den foreslåede præcision af bestemmelsen tilsiges ikke alene af lovtekniske hensyn, men må antages at have betydning med henblik på at sikre en ensartet retspraksis.

Samtidig foreslås to mindre realitetsændringer:

1) Efter § 1018 b, stk. 2, er den, der tidligere er straffet med fængsel i 8 måneder, arbejds- eller sikkerhedsforvaring, i almindelighed afskåret fra erstatning, medmindre der er forløbet 3 år fra løsladelsen. Denne regel er principielt betænkelig og kan føre til urimelige resultater, navnlig når den kriminalitet, der fører til varetægtsfængsling, er af en anden art end den, den pågældende i sin tid blev dømt for. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

2) Efter § 1018 b, stk. 2, 1. pkt., bortfalder retten til erstatning, når den pågældende selv ved sit forhold har givet anledning til fængslingen, medmindre det udviste urigtige forhold må antages at være foranlediget af frygt, forvirring eller undskyldelig misforståelse. Det foreslås nu (§ 1018 b, stk. 3), at denne regel om nægtelse af erstatning gøres fakultativ, og at der skabes hjemmel for under hensyn til skyldgraden at nedsætte erstatningen i stedet for helt at lade den bortfalde.

Det bemærkes, at den foreslåede regel om egen skyld i stk. 3 ikke alene — som stk. 4, sidste pkt. — sigter til den pågældendes forhold under sagen, men også til hans forhold før denne.

Til nr. 55.

Den foreslåede ændring er alene en à jour-føring af lovteksten. Ved ændringen præciseres, at § 1018 h, stk. 5, gælder alle tilfælde, hvor erstatning nægtes af den i § 1018 b, stk. 2, nr. 1, nævnte grund, herunder også tilfælde, hvor erstatning for f. eks. beslaglæggelse nægtes efter § 1018 c, sidste pkt., jfr. § 1018 b, stk. 2, nr. 1.